

c) wyznaczenie delegatów swoich dla kontroli wykonywania przepisów ustawy oraz rozporządzeń, na ich podstawie wydanych.

§ 10. Komisje do walki z alkoholizmem przy władzach adm. II instancji są instytucjami nadzorczymi dla komisji przy władzach adm. I instancji oraz instancją odwoławczą dla orzeczeń komisji przy władzach adm. I instancji.

Ostateczna decyzja w każdym razie należy do Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Przy wykonywaniu swych czynności członkom komisji służą prawa urzędników państwowych.

§ 11. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia ulegają karom, przewidzianym w art. 8 ustawy o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

§ 12. Regulamin dla komisji do walki z alkoholizmem wydaje Minister Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie wykonawcze z dn. 16 września 1920 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 650).

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamiński

Minister Skarbu:
Michalski

463.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 17 czerwca 1922 r.

w przedmiocie likwidacji Izb Lekarskich we Lwowie i Krakowie.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 2 grudnia 1921 r. o ustroju i zakresie działania Izb Lekarskich (Dz. U. R. P. № 105 poz. 763) zarządza się co następuje:

§ 1. Izbę Lekarską we Lwowie i Izbę Lekarską w Krakowie, istniejące w myśl austriackiej ustawy z dnia 27 grudnia 1891 r. (austr. Dz. U. P. № 6) i rozporządzenia b. Namiestnictwa Galicyjskiego z dnia 9 czerwca 1893 r. (Dz. U. Kr. № 31) stawia się w stan likwidacji.

§ 2. Dla dokonania likwidacji wymienionych w § 1 Izb Lekarskich ustanawia się dla każdej z nich komisarza. Zadaniem komisarza dla likwidacji jest:

- 1) objąć zarząd majątku Izby,
- 2) przeprowadzić likwidację Izby i przekazać akta i majątek zlikwidowanej Izby nowej Izbie Lekarskiej lwowskiej, względnie Izbie Lekarskiej krakowskiej, utworzonym rozporządzeniem Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 15 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 41 poz. 353) w przedmiocie utworzenia Izb Lekarskich.

§ 3. Komisarz dla likwidacji Izby czynnym będzie aż do przeprowadzenia przez Rady Izb Lekarskich lwowskiej i krakowskiej pierwszych wyborów do zarządu (Wydziału wykonawczego) Izby, któremu komisarz dla likwidacji odda akta i majątek Izby zlikwidowanej.

§ 4. Od zarządzeń komisarza dla likwidacji przysługuje prawo odwołania się w przeciągu dni 14-tu do Ministra Zdrowia Publicznego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

464.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 czerwca 1922 r.

o zwinięciu kas skarbowych, istniejących poza siedzibą inspektoratów skarbowych w Małopolsce.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Zwiija się istniejące poza siedzibą inspektoratów skarbowych następujące kasy skarbowe w Małopolsce:

a) w okręgu izby skarbowej we Lwowie z dniem 1 lipca 1922 r. w miejscowościach: Sołotwina, Kozowa, Dynów, Bircza, Roźniatów, Medenice, Janów, Pruchnik, Sieniawa, Krakowiec, Sokołów, Baligród, Lutowiska, Ulanów, Jabłonów, Dubiecko, Niżankowice, Gliniany, Łopatyn, Komarno, Głogów, Bukowsko, Grzymałów, Podwołoczyska, Starasól, Mikulince, Ottynia, Borynia, Tłuste, Olesko, Kulików,

b) w okręgu izby skarbowej w Krakowie z dniem 1 sierpnia 1922 r. w miejscowościach: Biecz, Brzostek, Ciężkowice, Jaworzno, Liszki, Niepołomice, Tuchów, Wiśnicz, Wojnicz, Zabno.

§ 2. Agendy zwiniętych niniejszem kas przechodzą na kasy skarbowe, istniejące w siedzibie właściwego inspektoratu skarbowego.

Minister Skarbu:
Michalski

465.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 20 czerwca 1922 r.

o podziale wagonów przy przewozie węgla kamiennego z kopalni zagłębi Dąbrowskiego i Krakowskiego.

Na mocy dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, бага-

żu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Podział wagonów między kopalniami załębi Dąbrowskiego i Krakowskiego odbywa się na następujących zasadach:

- 1) Na podstawie otrzymanych od kopalń danych Rada Zjazdu Przemysłowców Górniczych zgłasza do Ministerstwa Kolei Żelaznych nie później, jak do dnia 9 każdego miesiąca ogólną ilość wagonów dla naładunku węgla w miesiącu następnym, i nie później jak do 20 tegoż miesiąca plan, zawierający dla każdej poszczególnej kopalni ilość dla każdego dnia roboczego projektowanego naładowania 15-tonnowych wagonów. Projektowany dzienny naładunek nie może przewyższać normy dla kolejności trzeciej, ustanowionej na posiedzeniu Komisji Międzyministerjalnej na tenże okres czasu. Do planu powinno być załączone sprawozdanie za ubiegły miesiąc o wykonanym naładunku węgla. Plan powinien być przedstawiony w 3 egzemplarzach.
- 2) Po sprawdzeniu Ministerstwo Kolei Żelaznych zatwierdza plan i przekazuje Dyrekcjom i Radzie Zjazdów do wykonania.
- 3) W razie konieczności z powodów technicznej natury lub innych czasowego ograniczenia ogólnej liczby dostarczanych kopalniom wagonów poniżej norm, ustanowionych w planie dziennego naładunku, redukcja dostawy wagonów dla poszczególnych kopalń powinna być dokonana z zapewnieniem w pierwszym rzędzie naładunku dla: a) kolei żelaznych, b) wielkich pieców i c) wodociągów i elektrowni miejskich i okręgowych. Koleje mogą przerwać dostawę wagonów tym kopalniom, które wagony, przeznaczone dla odbiorców uprzywilejowanych załadują dla innych odbiorców.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *Michalski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

466.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

z dnia 25 czerwca 1922 r.

w przedmiocie tymczasowych środków ochronnych przeciw zarazie stadniczej u koni rozplodowych na obszarze Ziemi Wileńskiej.

Na mocy art. 1148 ustawy lekarskiej (Zbiór Praw Ces. Ros., tom XIII, wydanie 1905 r.) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i bractawskiego Ziemi Wileńskiej stosowane będzie rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 listopada 1919 r. w przedmiocie tymczasowych środków ochronnych przeciw zarazie stadniczej u koni rozplodowych (Dz. U. R. P. № 89, poz. 487).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

467.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 3 lipca 1922 r.

o uposażeniu funkcjonarjuszy władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na podstawie ust. 1 art. 36 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73, poz. 497), w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 608) w związku z ustępem ostatnim art. 40 powołanej Ustawy Konstytucyjnej w brzmieniu art. 2 ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 69, poz. 449) stanowią w porozumieniu z Ministrem Skarbu i z Tymczasową Radą Wojewódzką co następuje:

Art. 1. Funkcjonariusze władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego otrzymują pobory według pruskiej ustawy o uposażeniu służbowem bezpośrednich urzędników państwowych (Gesetz über das Dienstestinkommen der unmittelbaren Staatsbeamten) z dnia 17 grudnia 1920 r. (pruski zbiór ustaw, 1921 r. str. 135) i rozporządzeń z 8 lutego 1921 r. (pr. zbiór ustaw str. 302) i z 2 września 1921 r. (pr. zbiór ustaw str. 510).

Art. 2. Wymienieni w art. 1 funkcjonariusze należą do następujących grup ustawy pruskiej z dnia 17 grudnia 1920 r.:

1) Płace wzrastające:

Grupa 2:

pomocnik woźnego;

Grupa 3:

woźny;

Grupa 4:

naczelnny woźny;

starszy woźny;

dozorca więzienny i dozorczyni;

Grupa 5:

kancelista sądowy;

praktykant sądowy;

naczelnny woźny przy sądzie apelacyjnym,